

عنوان مقاله:

تبیین مبانی هستی‌شناسی اخلاق سعادت و استنتاج دلالت‌های آن در اصول تربیت اخلاقی از دیدگاه آیت الله جوادی آملی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در مسائل تعلیم و تربیت اسلامی، دوره 30، شماره 56 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

احمد طالعی فرد - دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران.

اکبر رهنما - نویسنده مسئول: دانشیار، گروه علوم تربیتی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

رقیه موسوی - دانشیار، گروه علوم تربیتی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تبیین مبانی هستی‌شناسی اخلاق سعادت و استنتاج دلالت‌های آن در اصول تربیت اخلاقی از دیدگاه آیت الله جوادی آملی است. روش پژوهش استنتاجی بوده و به منظور گردآوری داده‌های لازم جهت نیل به اهداف پژوهش، منابع موجود و مرتبط در قلمرو هستی‌شناسی و اخلاق قرآنی آیت الله جوادی آملی با استفاده از برگه‌های فیش برداری از منابع، جمع‌آوری و طی شش گام مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتایج پژوهش بیانگر آن است که حقیقت سعادت از نگاه آیت الله جوادی آملی یک درخواست فطری-عقلانی است و تحریک آن به کیفیت تربیت اخلاقی بستگی دارد و وقتی این خواست ظهور می‌کند که روح انسان با یافتن صفا و نورانیت و فراهم آوردن شرایطی اختیاری زمینه تحریک آن را فراهم آورد. در غیر این صورت این خواست در زیر حجاب خواسته‌های دنیایی و طبیعی مخالف با فطرت و عقلانیت مستور می‌ماند. چنین خواست فطری-عقلانی مبتنی بر مبانی هستی‌شناختی مانند از اویی و به سوی اویی بودن، هدفمندی، حرکت به سوی کمال مطلق، وابستگی به عدالت، مبتنی بر فطرت بودن، کرامت و شرافت انسان نسبت به دیگر مخلوقات می‌باشد. از درون این مبانی می‌توان به اصولی مانند خدایینی، حکمت مداری، کمال گرایی، عدالت طلبی، ایمان گرایی، فطرت گرایی و عزتمندی رسید که قابلیت کاربست در تربیت اخلاقی منتهی به سعادت را دارند.

کلمات کلیدی:

اخلاق سعادت، مبانی هستی‌شناسی، اصول تربیت اخلاقی، آیت الله جوادی آملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1733977>

